

การบริหารจัดการในการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน:
กรณีศึกษา เทศบาลตำบลเขาพระงาม อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี

The management of elderly care in community:

A case study of Khao Phra Ngam Municipality,

Mueang Lopburi District, Lopburi Province

ชานูวัฒน์ รัตนาวงศ์¹ & ณัฐพงศ์ บุญเหลือ²

Chanuwat Rattanawong & Nattapong Boonlue

Corresponding author: 6314832047@rumail.ru.ac.th

Received: 02/08/65 Revised: 05/08/65 Accepted: 05/08/65

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน (2) กระบวนการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชนของเทศบาล และ (3) ผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน ใช้กลุ่มตัวอย่างจากผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล ข้าราชการ พนักงาน จำนวน 156 คน ผลการศึกษาพบว่า (1) ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุ ภาวรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยปัจจัยด้านภาวะผู้นำ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และมีอิทธิพลต่อผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รองลงมา คือ ปัจจัย

¹ นักศึกษาลูกสุตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ด้านการมีส่วนร่วม และปัจจัยด้านนโยบาย ตามลำดับ (2) กระบวนการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และในรายด้าน การจัดการด้านงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ การประสานงาน และการบริหารทรัพยากรบุคคล ตามลำดับ (3) ผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และในรายด้าน คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพอนามัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ คุณภาพชีวิตด้านนันทนาการ และคุณภาพชีวิตด้านสังคม/สภาพแวดล้อม ตามลำดับ โดยคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านตำแหน่ง และระยะเวลาปฏิบัติงานมีอิทธิพลต่อผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : ผู้สูงอายุ; การบริหารจัดการ; เทศบาลตำบลเขาพระงาม

Abstract

This research was a quantitative research, aimed to study (1) factors affecting the efficiency of elderly care management within the community, (2) the process of managing elderly care within the community of the municipality, and (3) the outcome of care management of elderly people in the community. Samples are composed of executives members of the municipal council, civil servants, and employees of 156 people. The results of the study found that (1) factors affecting the efficiency of elderly care management at overall picture is at the highest level. Considering leadership factors which have the highest average and influencing the outcome of elderly care management with statistical significance at the 0.05

level, followed by factors concerning participation aspect and policy factors, respectively. (2) Elderly care management process at overall picture is at the highest level and in terms of budget management with the highest average, followed by coordination and human resource management, respectively. The overall picture was at a high level and in terms of quality of life in terms of health and sanitation, with the highest mean, followed by quality of life in recreation and social environmental quality of life respectively. It also found that the duration of work has an influence on elderly care management results statistically significant at the 0.05 level.

Keywords : elderly; management; Khao Phra Ngam Municipality

บทนำ

ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) หรือเป็นสังคมที่มีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปในอัตราส่วนเท่ากับหรือมากกว่าร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมด หรือมีประชากรอายุ 65 ปีขึ้นไป ในอัตราส่วนเท่ากับหรือมากกว่าร้อยละ 7 ของประชากรทั้งหมด โดยจากสถิติผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไปในพื้นที่ 77 จังหวัด ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2564 ประเทศไทยมีจำนวนผู้สูงอายุ 12,241,542 คน จากประชากรทั้งสิ้น 66,171,439 คน (กรมการปกครอง, 2565) หรือคิดเป็นร้อยละ 18.5 โดยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และจะก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (Aged Society) หรือเป็นสังคมที่มีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป ในอัตราส่วนเท่ากับหรือมากกว่าร้อยละ 20 ของประชากรทั้งหมด หรือมีประชากรอายุ 65 ปีขึ้นไป ในอัตราส่วนเท่ากับหรือมากกว่าร้อยละ 14 ของประชากรทั้งหมด (มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย, 2564, หน้า 22)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานภาครัฐที่มีความใกล้ชิดกับผู้สูงอายุในพื้นที่มากที่สุด และได้รับการถ่ายโอนภารกิจดำเนินงานส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็ก สตรี ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 หมวด 2 มาตรา 16 (10) ระบุให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง และมาตรา 17 (27) ระบุให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ในการสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองเช่นกัน ดังนั้น ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเป็นหน่วยงานภาครัฐที่มีบทบาทสำคัญในการจัดบริการสาธารณะในด้านการจัดสวัสดิการสังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในท้องถิ่นของตนเอง โดยมีการถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ และงบประมาณในการดำเนินการบางส่วนจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาคไปให้ส่วนท้องถิ่นดำเนินการ

ตำบลเขาพระงาม ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี โดยข้อมูล ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2565 มีจำนวนผู้สูงอายุในพื้นที่ จำนวนทั้งสิ้น 4,018 คน แบ่งเป็นชาย 1,873 คน เป็นหญิง 2,145 คน จากประชากรทั้งสิ้น 25,519 หรือคิดเป็นร้อยละ 15.8 (เทศบาลตำบลเขาพระงาม, 2565) มีเทศบาลตำบลเขาพระงาม เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ที่รับผิดชอบในการจัดบริการสาธารณะ ซึ่งเทศบาลตำบลเขาพระงาม ได้ให้ความสำคัญและมีนโยบายในการดำเนินการพัฒนาระบบบริการสุขภาพและการบริหารจัดการในการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน และมีผลการดำเนินงานที่เป็นที่ประจักษ์ จนกระทั่งได้รับรางวัลประกาศเกียรติคุณโล่รางวัลมูลนิธิสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหิดล 2017 องค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นที่มีความเป็นเลิศด้านการเสริมสร้างเครือข่ายรัฐ เอกชน และประชาสังคม กรณีศึกษาเชิงพื้นที่ เรื่อง กลุ่มเปราะบาง กรณีผู้สูงอายุ ซึ่งได้รับการดูแลด้านสังคม และด้านสุขภาพ (The Prince Mahidol Award Conference: PMAC 2017 Field Trip Program Site 2 Access to Health care Service for frail Elderly in community: Khao Phra Ngam Municipality, Lopburi Province) และได้รับรางวัลที่ 2 สาขานวัตกรรมและความเป็นเลิศในการให้บริการด้านสุขภาพของภูมิภาคเอเชียและเอเชียแปซิฟิกจากคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ ประจำปี ค.ศ. 2017 ด้วยการเสนอผลงานเรื่อง “โครงการบ้านต้นแบบสุขภาวะผู้ป่วยเรื้อรังและผู้สูงอายุ เทศบาลตำบลเขาพระงาม จังหวัดลพบุรี (Excellent Happy Home Ward, Kao PraNgam Tessaban, Lopburi)” อันเป็นผลงานต้นแบบในการศึกษาดูงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ รวมถึงกระทรวงมหาดไทยที่ได้ใช้โครงการดังกล่าว เป็นแบบอย่างในการขยายผลการดำเนินงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เรียนรู้และประยุกต์ใช้ในการดูแลผู้ป่วยเรื้อรังและผู้สูงอายุภายในพื้นที่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชนของเทศบาลตำบลเขาพระงาม
2. เพื่อศึกษากระบวนการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชนของเทศบาลตำบลเขาพระงาม
3. เพื่อศึกษาผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชนของเทศบาลตำบลเขาพระงาม

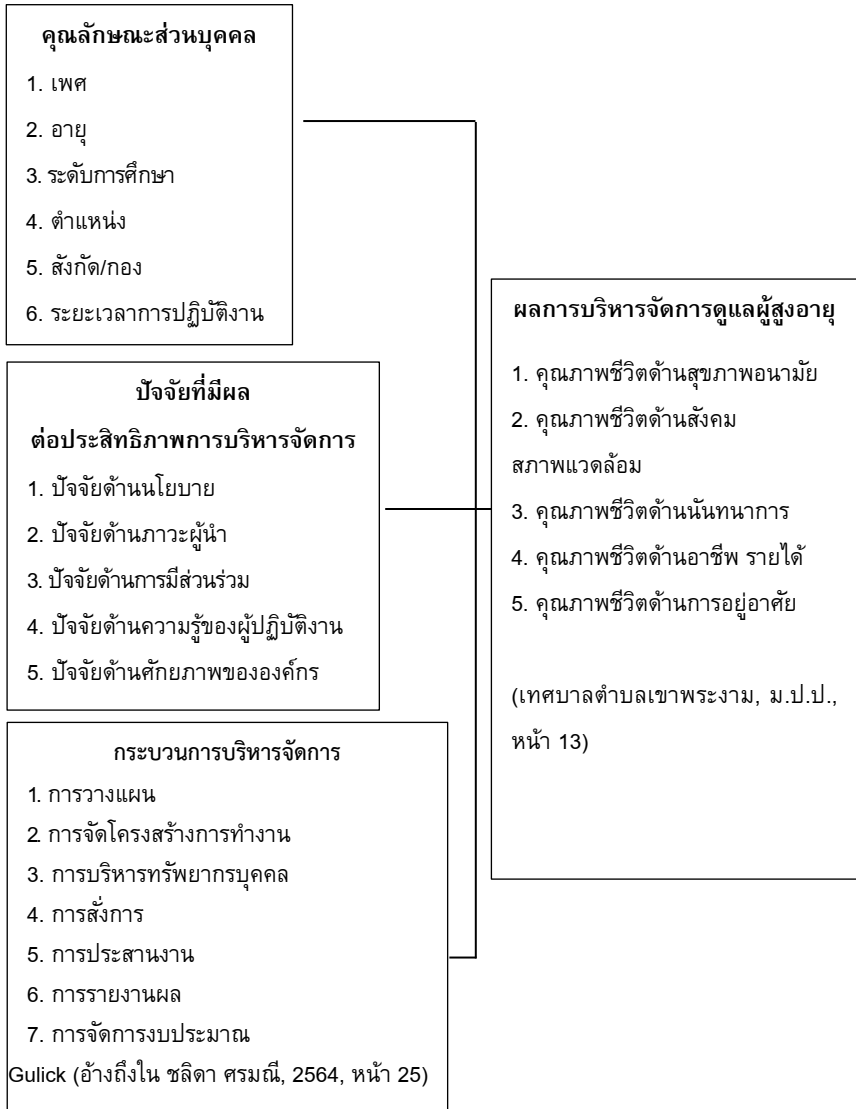
ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา: ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุ กระบวนการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุ และผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชนของเทศบาลตำบลเขาพระงาม จังหวัดลพบุรี
2. ขอบเขตด้านพื้นที่: ศึกษาเฉพาะพื้นที่ความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลเขาพระงาม จังหวัดลพบุรี
3. ขอบเขตด้านระยะเวลา: ดำเนินการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนสรุปผลการวิจัย ตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2565 ถึง เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2565

สมมติฐานการวิจัย

1. คุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง สังกัด/กอง ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชนแตกต่างกัน
2. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ด้านภาวะผู้นำ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านความรู้ของผู้ปฏิบัติงาน และด้านศักยภาพขององค์กร มีอิทธิพลต่อผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน
3. กระบวนการบริหารจัดการ ประกอบด้วย การวางแผน การจัดโครงสร้างการทำงาน การบริหารทรัพยากรบุคคล การสั่งการ การประสานงาน การรายงานผล การจัดการงบประมาณ มีอิทธิพลต่อผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population) ที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล ข้าราชการ พนักงาน ของเทศบาลตำบลเขาพระงาม จำนวน 257 คน

กลุ่มตัวอย่าง (Sample) เพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมจึงใช้วิธีการคำนวณหาขนาดตัวอย่างของ Taro Yamane (อ้างถึงใน เฉลิมพล ศรีหงษ์, 2564, หน้า 23) โดยกำหนดระดับความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล ข้าราชการ พนักงาน จำนวน 156 กลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและการกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ลำดับ ที่	ประเภท	จำนวน	
		ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	คณะผู้บริหาร	4	2
2	สมาชิกสภา	12	7
3	ข้าราชการ	45	28
4	พนักงานจ้าง	196	119
รวม		257	156

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษานี้ใช้แบบสอบถาม เพื่อรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล ข้าราชการ พนักงาน ของเทศบาลตำบล จำนวน 156 กลุ่มตัวอย่าง โดยแบบสอบถาม สร้างขึ้นจากการศึกษาแนวความคิด ทฤษฎี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเอกสาร และใช้คำถามชนิดปลายปิด (Close - Questions) แบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง สังกัด/กอง ระยะเวลาการปฏิบัติงาน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน จำนวน 5 ด้าน 25 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามกระบวนการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน จำนวน 7 ด้าน 35 ข้อ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน จำนวน 5 ด้าน 25 ข้อ

เกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการแปลผลวิจัย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	4.21-5.00	หมายถึง ระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	3.41-4.20	หมายถึง ระดับมาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	2.61-3.40	หมายถึง ระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	1.81-2.60	หมายถึง ระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	1.00-1.80	หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิจัย ใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1. สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติเชิงอนุมาน เพื่อวิเคราะห์สมมติฐาน ใช้สถิติการวิจัย ได้แก่ Independent sample T-test และ One-way Analysis of Variance : One way ANOVA

สรุปผลการวิจัย และอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย สามารถสรุปตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัยได้ ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชนของเทศบาลตำบลเขาพระงาม ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.32$, S.D.= 0.286) และในรายด้าน มีปัจจัย 4 ด้านที่มีความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และมีปัจจัย 1 ด้าน มีความเห็นอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.46$, S.D.= 0.321) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.37$, S.D.= 0.384) และปัจจัยด้านนโยบายอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.32$, S.D.= 0.358) ตามลำดับ แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชนของเทศบาลตำบลเขาพระงาม

ระดับความคิดเห็น	รวม		แปลผล
	\bar{X}	S.D.	
1. ปัจจัยด้านนโยบาย	4.32	.358	มากที่สุด
2. ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ	4.46	.321	มากที่สุด
3. ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม	4.37	.384	มากที่สุด
4. ปัจจัยด้านความรู้ของผู้ปฏิบัติงาน	4.28	.369	มากที่สุด
5. ปัจจัยด้านศักยภาพขององค์กร	4.16	.435	มาก
รวม	4.32	.286	มากที่สุด

2. กระบวนการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชนของเทศบาลตำบลเขาพระงาม ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.26, S.D. = 0.303) และในรายด้าน มีกระบวนการ 5 ด้านที่มีความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และมีกระบวนการ 2 ด้าน ที่มีความเห็นอยู่ในระดับมาก โดยกระบวนการบริหารจัดการฯ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การจัดการด้านงบประมาณอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.38, S.D. = 0.366) รองลงมา คือ การประสานงานอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.34, S.D. = 0.347) และการบริหารทรัพยากรบุคคลอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.30, S.D. = 0.380) ตามลำดับ แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 กระบวนการบริหารจัดการในการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชนของเทศบาลตำบลเขาพระงาม

ระดับความคิดเห็น	รวม		แปลผล
	\bar{X}	S.D.	
1. การวางแผน	4.21	.401	มากที่สุด
2. การจัดโครงสร้างการทำงาน	4.25	.388	มากที่สุด
3. การบริหารทรัพยากรบุคคล	4.30	.380	มากที่สุด
4. การควบคุมสั่งการ	4.13	.448	มาก
5. การประสานงาน	4.34	.347	มากที่สุด
6. การรายงานผล	4.18	.412	มาก
7. การจัดการงบประมาณ	4.38	.366	มากที่สุด
รวม	4.26	.303	มากที่สุด

3. ผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชนของเทศบาลตำบลเขาพระงาม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.03, S.D. = 0.327) และในรายด้าน คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.17, S.D. = 0.403) รองลงมาคือ ด้านนันทนาการอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.11, S.D. = 0.433) และด้านสังคม สภาพแวดล้อมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.07, S.D. = 0.437) ตามลำดับ แสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชนของเทศบาลตำบล
เขาพระงาม

ระดับความคิดเห็น	รวม		แปลผล
	\bar{X}	S.D.	
1. คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพอนามัย	4.17	.403	มาก
2. คุณภาพชีวิตด้านสังคม สภาพแวดล้อม	4.07	.437	มาก
3. คุณภาพชีวิตด้านนันทนาการ	4.11	.433	มาก
4. คุณภาพชีวิตด้านอาชีพ รายได้	3.84	.456	มาก
5. คุณภาพชีวิตด้านการอยู่อาศัย	3.97	.447	มาก
รวม	4.03	.327	มาก

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

4.1 สมมติฐานข้อที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ
อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง สังกัด/กอง ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ที่
แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน
แตกต่างกัน มีผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของผลการบริหาร
จัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชนจำแนกตามตัวแปรต่างๆ ดังนี้

4.1.1 จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ Independent sample t-test

ปัจจัยด้านเพศที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อผลการบริหาร
จัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.874 แสดงดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงการวิเคราะห์ค่าความแตกต่างของเพศ ต่อผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน โดยใช้สถิติ Independent sample t-test

ผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน	T – test for Equality of Means		
	T	df	Sig.
จำแนกตามเพศ	.158	154	.874

*ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.1.2 จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง สังกัด/กอง ระยะเวลาปฏิบัติงาน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance : One way ANOVA) แสดงดังตารางที่ 6

4.1.2.1 ปัจจัยด้านอายุที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.612

4.1.2.2 ปัจจัยด้านระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.427

4.1.2.3 ปัจจัยด้านตำแหน่งที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อผล

การบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.034

4.1.2.4 ปัจจัยด้านสังกัด/กองที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อผล
การบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.883

4.1.2.5 ปัจจัยด้านระยะเวลาการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน มี
อิทธิพลต่อผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.035

ตารางที่ 6 แสดงการวิเคราะห์ค่าความแตกต่างของอายุ ระดับการศึกษา
ตำแหน่ง สังกัด/กอง ระยะเวลาปฏิบัติงานต่อผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุ
ภายในชุมชน โดยใช้สถิติ (One-way Analysis of Variance : One way ANOVA)

ผลการบริหาร จัดการดูแล ผู้สูงอายุภายใน ชุมชน	แหล่งความ แปรปรวน	(One-way Analysis of Variance : One way ANOVA)				
		SS	df	MS	F	Sig.
จำแนกตามอายุ	Between groups	.196	3	.065	.607	.612
	Within Groups	16.343	152	.108		
	Total	16.539	155			
จำแนกตามระดับ การศึกษา	Between groups	.298	3	.099	.931	.427
	Within Groups	16.241	152	.107		
	Total	16.539	155			

*ค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 6 (ต่อ) แสดงการวิเคราะห์ค่าความแตกต่างของอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง สังกัด/กอง ระยะเวลาปฏิบัติงานต่อผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุ ภายในชุมชน โดยใช้สถิติ (One-way Analysis of Variance : One way ANOVA)

ผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน	แหล่งความแปรปรวน	(One-way Analysis of Variance : One way ANOVA)				
		SS	df	MS	F	Sig.
จำแนกตามตำแหน่ง	Between groups	.717	2	.359	3.46	.034*
	Within Groups	15.822	153	.103		
	Total	16.539	155			
จำแนกตามสังกัด/กอง	Between groups	.127	4	.032	.292	.883
	Within Groups	16.412	151	.109		
	Total	16.539	155			
จำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงาน	Between groups	1.085	4	.271	2.65	.035*
	Within Groups	15.454	151	.102		
	Total	16.539	155			

*ค่านี้สำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2 สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ประกอบด้วยด้านนโยบาย ด้านภาวะผู้นำ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านความรู้ของผู้ปฏิบัติงาน และด้านศักยภาพขององค์กร มีอิทธิพลต่อผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีเพียงตัวแปรเดียว คือปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ที่มีความสัมพันธ์กับผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.049 *) ในขณะที่ปัจจัยด้านนโยบาย ด้านการมีส่วนร่วม ด้านความรู้ของผู้ปฏิบัติงาน และด้านศักยภาพขององค์กร ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.361, Sig = 0.647, Sig = 0.395, Sig = 0.661 ตามลำดับ) แสดงดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการต่อผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ในการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการ	F	Sig.
1. ปัจจัยด้านนโยบาย	1.108	0.361
2. ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ	2.174	0.049*
3. ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม	0.730	0.647
4. ปัจจัยด้านความรู้ของผู้ปฏิบัติงาน	1.056	0.395
5. ปัจจัยด้านศักยภาพขององค์กร	0.752	0.661

*ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.3 สมมติฐานข้อที่ 3 กระบวนการบริหารจัดการ ประกอบด้วย การวางแผน การจัดโครงสร้างการทำงาน การบริหารทรัพยากรบุคคล การสั่งการ การประสานงาน การรายงานผล การจัดการงบประมาณ มีอิทธิพล ต่อผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปัจจัยกระบวนการ ได้แก่ การวางแผน การจัดโครงสร้างการทำงานการบริหารทรัพยากรบุคคล การสั่งการ การประสานงาน การรายงานผล การจัดการงบประมาณ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.540, Sig = 0.168, Sig = 0.197, Sig = 0.918, Sig = 0.561, Sig = 0.533 และ Sig = 0.201 ตามลำดับ) แสดงดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงการวิเคราะห์กระบวนการบริหารจัดการต่อผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ในการทดสอบสมมติฐาน

กระบวนการบริหารจัดการ	F	Sig.
1. การวางแผน	0.874	0.540
2. การจัดโครงสร้างการทำงาน	1.461	0.168
3. การบริหารทรัพยากรบุคคล	1.430	0.197
4. การสั่งการ	0.402	0.918
5. การประสานงาน	0.813	0.561
6. การรายงานผล	0.893	0.533
7. การจัดการงบประมาณ	1.420	0.201

*ค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลแยกเป็นประเด็นดังนี้

1. สมมติฐานที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง สังกัด/กอง ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชนแตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความแตกต่างของเพศ อายุ ระดับการศึกษา สังกัด/กอง มีอิทธิพลต่อผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ขณะที่ความแตกต่างของตำแหน่ง และระยะเวลาการปฏิบัติงาน มีอิทธิพลต่อผลการบริหารจัดการในการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งสามารถอภิปรายได้ดังนี้

1.1 ความแตกต่างของเพศ มีอิทธิพลต่อผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนาพร สันตะवालิม (2564) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยการนำนโยบายเบี่ยงชีผู้สูงอายุไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ พบว่า เจ้าหน้าที่ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ แตกต่างกัน มีผลการนำนโยบายเบี่ยงชีผู้สูงอายุไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน

1.2 ความแตกต่างของอายุ มีอิทธิพลต่อผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนาพร สันตะवालิม (2564) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยการนำนโยบายเบี่ยงชีผู้สูงอายุไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลนา

เกลื่อ พบว่า เจ้าหน้าที่ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ แตกต่างกัน มีผลการนำนโยบายเบี่ยงชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน

1.3 ความแตกต่างของระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนาพร สันตะวาฬิม (2564) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยการนำนโยบายเบี่ยงชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ พบว่า เจ้าหน้าที่ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา แตกต่างกันมีผลการนำนโยบายเบี่ยงชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน

1.4 ความแตกต่างของตำแหน่ง มีอิทธิพลต่อผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อาจมาจากการที่บุคลากรที่ตำแหน่งต่างกัน มีมุมมองในผลการบริหารจัดการที่ต่างกัน เช่น ผู้บริหารอาจมีมุมมองที่กว้างและครอบคลุมกว่าพนักงาน เป็นต้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนาพร สันตะวาฬิม (2564) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยการนำนโยบายเบี่ยงชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ พบว่า เจ้าหน้าที่ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่ง แตกต่างกัน มีผลการนำนโยบายเบี่ยงชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน

1.5 ความแตกต่างของระยะเวลาการปฏิบัติงาน มีอิทธิพลต่อผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อาจมาจากการที่ผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานเป็นระยะเวลา ยาวนานกว่า รับทราบและมองเห็นผลการบริหารจัดการฯ ที่มากกว่าผู้ที่มี

ระยะเวลาการปฏิบัติงานน้อยซึ่งยังไม่เห็นผลการบริหารจัดการที่ครอบคลุม ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของชนาพร สันตะวาฬิม (2564) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยการนำนโยบายไปยังซีพีผู้สูงอายุไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์กรบริหารส่วนตำบลนาเกลือ พบว่า เจ้าหน้าที่ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน มีผลการนำนโยบายไปยังซีพีผู้สูงอายุไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน

2. สมมุติฐานที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ด้านภาวะผู้นำ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านความรู้ของผู้ปฏิบัติงาน และด้านศักยภาพขององค์กร มีอิทธิพลต่อผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า มีเพียงปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ที่มีอิทธิพลต่อผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชนที่ประสบความสำเร็จ จะมาจากการที่ผู้นำที่มีภาวะผู้นำ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบัติ ช่างธัญวงศ์ (อ้างถึงใน บุญเกียรติ การเวกพันธุ์, 2565 หน้า 15) ที่พบว่า ในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้น ความสำเร็จของแผนงาน (programs) และโครงการ (project) มีความสัมพันธ์กับความสามารถของผู้นำและภาวะผู้นำขององค์กร และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปณรัตน์ วันชาญเวช (2563) ที่พบว่า ปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินงานการดูแลผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลบางสีทอง ประกอบด้วย ปัจจัยด้านผู้บริหารองค์กรที่มีภาวะผู้นำค่อนข้างสูง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาริชาติ คนเขียว (2563) ที่พบว่า ปัจจัยความสำเร็จต่อการขับเคลื่อนโครงการนวัตกรรมบ้านต้นแบบสุขภาพผู้ป่วยเรื้อรังและผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลเขาพระงาม จังหวัดลพบุรี

ได้แก่ นายกเทศมนตรีตำบลเขาพระงามมีคุณลักษณะของภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพ

3. สมมติฐานที่ 3 กระบวนการบริหารจัดการ ประกอบด้วย การวางแผน การจัดโครงสร้างการทำงาน การบริหารทรัพยากรบุคคล การสั่งการ การประสานงาน การรายงานผล การจัดการงบประมาณ มีอิทธิพลต่อผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ปัจจัยกระบวนการ ได้แก่ การวางแผน การจัดโครงสร้างการทำงาน การบริหารทรัพยากรบุคคล การสั่งการ การประสานงาน การรายงานผล การจัดการงบประมาณ ไม่มีอิทธิพลต่อผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสามารถอภิปรายได้ว่า การดูแลผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลเขาพระงาม มีการบูรณาการในการดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้นำชุมชน และประชาชนจิตอาสา ทั้งภายในและนอกพื้นที่ ดังนั้น ผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน จึงอาจไม่ได้เกี่ยวข้องกับกระบวนการบริหารจัดการภายในของเทศบาลตำบลเขาพระงามเพียงแห่งเดียว สอดคล้องกับเทศบาลตำบลเขาพระงาม (ม.ป.ป., หน้า 35) ที่ได้ถอดบทเรียนนวัตกรรมโครงการบ้านต้นแบบสุขภาวะผู้วัยเฒ่าและผู้สูงอายุ พบว่า มีหน่วยงานที่มีส่วนร่วมในการดำเนินการ ประกอบด้วย โรงพยาบาลพระนารายณ์มหาราช, โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเขาพระงาม, กองทุนหลักประกันสุขภาพ เขต 4 สระบุรี, วิทยาลัยพยาบาลราชชนนี พระพุทธบาท สระบุรี, สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองลพบุรี, สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลพบุรี, บริษัท TOT มหาชน จำกัด, บริษัทไอเอสสมา จำกัด,

บริษัทห้างร้านเอกชน, ชมรมผู้สูงอายุ ชมรมผู้พิการ สภาเด็กและเยาวชน รวมทั้งครอบครัวและชุมชนของผู้สูงอายุ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากการศึกษากระบวนการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชนของเทศบาลตำบลเขาพระงาม ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แต่ในรายด้านพบว่า มีกระบวนการบริหารจัดการ 2 ด้าน ที่อยู่ในระดับมาก คือ ด้านการสั่งการและด้านการรายงานผล ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่า ควรปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการในด้านดังกล่าว เพื่อให้การดำเนินการบริหารจัดการในภาพรวมมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. จากการศึกษาผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชนของเทศบาลตำบลเขาพระงาม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก แต่ในรายด้านพบว่า คุณภาพชีวิตด้านอาชีพ รายได้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่า ควรให้ความสำคัญกับการสนับสนุนผู้สูงอายุในด้านดังกล่าวเพิ่มขึ้น ประกอบด้วย การฝึกทักษะอาชีพเพิ่มเติม การประชาสัมพันธ์ข่าวสารด้านอาชีพ การสนับสนุนทุน พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ หรือสิ่งจำเป็นอื่นๆ ในการประกอบอาชีพแก่ผู้สูงอายุ การจัดการสถานที่สำหรับผู้สูงอายุในการหารายได้ไว้โดยเฉพาะ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งนี้ มีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล ข้าราชการ พนักงาน ของเทศบาลตำบลเขาพระงามเท่านั้น

ดังนั้น เพื่อให้การศึกษาด้านผลการบริหารจัดการดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชนที่
กระจ่างชัดขึ้น ผู้วิจัยเสนอว่าในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่
เป็นผู้สูงอายุภายในชุมชน หรือผู้ดูแลผู้สูงอายุภายในชุมชน

2. ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถาม
เท่านั้น ดังนั้น การวิจัยครั้งต่อไป จึงควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้แบบ
สัมภาษณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลควบคู่กัน เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกมากยิ่งขึ้น
3. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการใช้ตัวแปรอื่นๆ ในการศึกษา
เพิ่มเติม

เอกสารอ้างอิง

- กรมการปกครอง. (2565). *ประกาศสำนักทะเบียนกลาง เรื่องจำนวนประชากรทั่ว
ราชอาณาจักรตามหลักฐาน การทะเบียนราษฎร ณ วันที่ 31 ธันวาคม
2564* (ลงวันที่ 7 มกราคม 2565). กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง
- เฉลิมพล ศรีหงษ์. (2564). *เอกสารประกอบการบรรยายวิชาการระเบียบวิธีวิจัยทาง
รัฐประศาสนศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
โครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.
- ชนาพร สันตะवालิม. (2564). *ปัจจัยการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ:
กรณีศึกษาองค์กรการบริหารส่วนตำบลนาเกลือ*. การค้นคว้าอิสระหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชลิตา ศรมณี. (2564). *เอกสารประกอบการบรรยายวิชาขอบข่ายและแนวคิดเชิงทฤษฎี
รัฐประศาสนศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
โครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.

- เทศบาลตำบลเขาพระงาม. (ม.ป.ป.). ถอดบทเรียนนวัตกรรมโครงการบ้านต้นแบบ
สุขภาวะผู้ป่วยเรื้อรังและผู้สูงอายุและโครงการศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิต
ผู้สูงอายุแบบครบวงจร. ลพบุรี: ผู้แต่ง.
- เทศบาลตำบลเขาพระงาม. (2565). ข้อมูลประชากรในเขตเทศบาลตำบลเขาพระ
งาม ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2565. ระบบสารสนเทศกรมการปกครอง,
กระทรวงมหาดไทย.
- บุญเกียรติ การะเวกพันธ์. (2565). เอกสารประกอบการบรรยายวิชาการนำ
นโยบายไปปฏิบัติและการประเมินผลนโยบาย. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, โครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.
- ปณรัตน์ วันชาญเวช. (2563). ปัจจัยความสำเร็จ ปัญหา อุปสรรค การดำเนินงาน
การดูแลผู้สูงอายุของ เทศบาลตำบลบางสีทอง. การค้นคว้าอิสระ
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปาริชาติ คนเขียว. (2563). ปัจจัยความสำเร็จต่อการขับเคลื่อนโครงการ
นวัตกรรมบ้านต้นแบบสุขภาวะผู้ป่วยเรื้อรังและผู้สูงอายุ: กรณีศึกษา
เทศบาลตำบลเขาพระงาม จังหวัดลพบุรี. การค้นคว้าอิสระหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย (มส.ผส.). (2564). สถานการณ์
ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. 2563. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล, สถาบันวิจัย
ประชากรและสังคม.
- วิโรจน์ ก่อสกุล. (2564). เอกสารประกอบการบรรยายวิชาการระเบียบวิธีวิจัยทาง
รัฐประศาสนศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
โครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.